

Grændse antages; thi der er jo med Hensyn til den Tid, som levnes Regjeringen til forberedende Arbejde, en stor Forskjel paa, om det skal være Kalenderaaret 1852, om hvis Udløb der er Spørgsmaal, eller Finantsaaret 1852—1853. Som jeg tillod mig at antyde under Sagens 2den Behandling, antager jeg det nu ikke for mit Vedkommende for gavnligt eller rimeligt, at man kommer til det Resultat, at tilraade nogen anden Skat enten istedetfor 50 pCt. Forhøielsen af Accisen eller overhovedet istedetfor Accisen til dette Tidspunkt; jeg troer, at, hvis man nogensinde kommer til at forandre Accisen, saa bliver det ikke ved en isoleret Behandling af denne Sag, men saa skeer det under en almindelig Tarifsbehandling. Jeg troer altsaa ikke, at man kommer til et saadant Resultat næste Aar; jeg mener virkelig, at man let vil komme til det Resultat, at Spørgsmaalet ved næste Rigsdagssessions Begyndelse eller maaskee noget senere simpelthen vil være om enten at antage eller forfaste denne Forhøielse, men ikke om at omdanne denne hele Accise. Kunde det nu anses liquidt, at denne Anskuelse var den rigtige, — og det glæder mig meget at høre, at den sidste ærede Landsthingsmand i denne Henseende deelte min Anskuelse, — at Spørgsmaalet efter al Sandsynlighed vil staa derimellem, om Havnevasenet kan undvære eller ikke kan undvære denne 50 pCt. Forhøielse, saa vilde Sagen vistnok være meget simpel; men, da nu Erfaringen lærer, at der i Forbindelse med dette simple Spørgsmaal, om Havnevasenet kan undvære eller ikke undvære denne 50 pCt. Forhøielse, er bragt det almindelige Spørgsmaal om den Kjøbenhavnske Accise, som er en gammel Afgift og derfor vel af Mange kan anses for en forældet Afgift, bør vedblive eller ikke, saa er det vel meget sandsynligt, at man ogsaa til næste Rigsdagsmøde kan forudsæe, at dette Spørgsmaal vil blive bragt paa Bane, og at Regjeringen derfor kan være nødsaget til ogsaa at bearbejde Sagen i den Retning, maaskee ogsaa, fordi nogle af Regjeringens Medlemmer kunne antage, at det var rigtigt; og skal en saadan Bearbejdelse finde Sted, skal man undersøge, om ikke en heel ny Bæsis maatte være tjenligere istedetfor Accisen og 50 pCt. Forhøielsen af denne, saa er det jeg fryg-

ter for, at det ikke vil være muligt at faae Forarbejderne tilveiebragte saa betimeligt, at Regjeringen kan fremlægge Lovforslaget strax ved Rigsdagssessionsens Aabning, selv i det Tilfælde, at Regjeringen, som Resultatet af samtlige Forhandlinger, maatte komme til at blive ved det Gamle, som jeg troer at Regjeringen vil komme til. Jeg troer derfor, at der vel forsaavidt kunde være nogen Grund til at antage det Ændringsforslag, som nu er stille; paa den anden Side har den sidste ærede Landsthingsmand imidlertid vistnok Ret, naar han siger, at Regjeringen ikke lægger nogen særdeles Vægt derpaa.

Strif: Forsaavidt den ærede 3die Landsthingsmand fra 3die Kreds (Beskely) har søgt at gjøre Indtryk paa Forsamlingen ved stærkt at fremhæve, at her var Spørgsmaal om en Skat, saa skal jeg til Beroligelse for de Skatteyndende tillade mig at fremhæve, at Afgiften, om den end forlanges det 1ste Dvartal af Aaret 1853, upaatvivlelig kun vil indbringe et høist ubetydeligt Beløb, da, som bekendt, Skibsfarten næsten aldeles hvieler i Hjertet af Vinteren nemlig i Januar, Februar og Marts Maaneder. Mig forekommer det at være aldeles i sin Orden, at Thinget ved at vedtage det foreliggende Ændringsforslag sluttede sig til, hvad der nys er vedtaget i den Lov, der i Dag har været til 3die Behandling, og ved hvilken man har sluttet sig til Finantsaaret. Endelig stikker Thinget sig ved at antage vort Forslag, at Sagen kan blive fuldkommen behandlet og bragt til Ende i næste Session; thi jeg er aldeles enig med den høitærede Finantsminister i, at, saafremt dette Ændringsforslag ikke vedtages, vil Sagen sandsynligviis næste Gang komme omtrent paa samme Trin, som den nu er, det er nemlig ikke afgjort, at Regjeringen vil see sig istand til at forelægge Lovforslaget i Begyndelsen af næste Session, og, kommer det blot frem 6 a 8 Uger efter, vil Rigsdager rimeligviis behøve den længere Tid, hvorom her er Spørgsmaal, for at kunne see Sagen aldeles tilendebragt. Jeg erkjender forøvrigt villig, at det Spørgsmaal, der her foreligger, ikke er af nogen særdeles Betydning, men derfor troer jeg ogsaa, saameget mere at Thinget